

Scheiding van vrienden laat alles wankelen

HOLLAND FESTIVAL

HUSBANDS AND WIVES

Door Toneelgroep Amsterdam

Gezien 19/6 Stadsschouwburg

Te zien aldaar, 22/6 - 26/6, 28/9 - 1/10, 4/10 - 8/10

★★★★☆

Wat doet Hélène Devos op de tribune, op de stoel naast mij? Ze moet toch spelen? Jazeker, even geduld. Als *Husbands and wives* nog geen vijf minuten bezig is, gaat het helwitte zaallicht aan en bemoeit ze zich met wat er op het podium gebeurt: "Vertel eens wat meer over jezelf, Judy!" Daarna verandert het licht weer en wordt het stuk vervolgd. En zo gaat het nog een paar keer.

Welkom bij het filmische theater van de Australische regisseur Simon Stone. Hij nam een scenario van Woody Allen van 24 jaar geleden als uitgangspunt voor een voorstelling die Holland Festival en Toneelgroep Amsterdam samen produceren. Bij beide instellingen heeft Stone zijn visitekaartje afgegeven. Zijn *The wild Duck* en *Thyestes* werden door het festival gebracht, bij TA gaf hij *Medea* van Euripides een totale make-over. Marieke Heebink kreeg de Theo d'Or voor haar titelrol.

In *Husbands and wives* is zij Sally die gaat scheiden van Jack (Aus Greidanus jr.). De kinderen zijn het huis uit, het is een gedeelde beslissing, *no big deal*. Maar daar denken hun vrienden Gabe (Ramsey Nasr) en Judy (Halina Reijn) heel anders over. Vooral Judy flipt als ze het nieuws hoort. Misschien doet Sally iets wat zij zelf niet durft? De haarscheurtjes in haar relatie met Gabe komen zo bloot te liggen.

Stone heeft goed naar Woody Allen gekeken. Die bouwde in zijn verfilming uit 1992 korte interviews met de karakters in, alsof het een documentaire was. In de toneelversie zijn Devos en Robert de Hoog de interviewers vanuit het publiek. Maar dat is slechts één van hun vele rollen. Vooral De Hoog moet vaak van kleding wisselen. Hilarisch is hij als David, de eerste echtgenoot van Judy, die commentaar op haar levert: "Ze lacht als een zeeleeuw!" Devos krijgt vooral de ruimte in haar rol van Rain, de studente die flirt met literatuurprofessor Gabe. Stone heeft de acteurs gevraagd lekker gas te geven.

Het spelplezier spat ervan af in scènes die zijn gemonteerd zoals de radertjes van een Zwitsers uurwerk in elkaar grijpen. Heebink en Greidanus laten elkaar alle hoeken van de kamer zien. Reijn gaat van fijn mutsig naar zelfbewust. Nasr geeft Gabe het neurotische van een Woody Allenkarakter mee, maar blijft daar zeker niet in hangen. In de ontroerende scène waarin Gabe en Judy het failliet van hun relatie constateren, is hij veel meer George uit *Who's afraid of Virginia Woolf*.

Het is een sleutelsc ene. De lichte en lacherige sfeer is dan uit het stuk verdwenen. In de scenografie van Bob Cousins is de pallet vol huisraad die in het begin midden op de speelvloer stond, volkomen ontakeld. Banken, bedden, dressoirs, lampen, planten en de platen speler hebben hun plek gekregen in interieurs, waar het niet per definitie gezellig is. Relaties, het is een serieuze zaak, lijkt Stone ons te willen meegeven. Geen verrassende constatering, maar zijn Allenadaptatie levert wel een fraaie voorstelling op.

Hans Smit

→ Ramsey
Nasr,
Halina Reijn
Robert de
Hoogen
Hélène
Devos.
FOTO ANNE
BONTHUIS/
TGA